

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. [REDACTED], [REDACTED] a členiek senátu JUDr. [REDACTED] a JUDr. [REDACTED], [REDACTED], v právnej veci žalobcu: **GLOBAL 2000**, Neustiftgasse 36, 1070 Wien Österreich (Rakúsko) ZVR: 593 514 598, *zastúpeného: Mgr. [REDACTED], advokátkou, [REDACTED], 974 01 Banská Bystrica*, proti žalovanému: **Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky**, Bajkalská 27, P.O. BOX 24, 820 07 Bratislava, *za účasti: Slovenské elektrárne, a. s., Mlynská nivy 47, 821 09 Bratislava, IČO: 35 829 052*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 387/2017 zo dňa 16.10.2017, Číslo 6289/2017 k spisu č. 6137/2017, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Administratívne konanie

1. Dňa 30.08.2017 bola doručená na Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky, Bajkalská 27, P.O. BOX 24, 820 07 Bratislava (ďalej aj ako „povinná osoba“ alebo aj ako „žalovaný“), *pisomná žiadosť o sprístupnenie informácií* v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov

(zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“ alebo aj ako „zákon č. 211/2000 Z.z.“), a to *žiadateľom* GLOBAL 2000, Neustiftgasse 36, 1070 Wien, Österreich (Rakúsko), ZVR: 59 351 598 (ďalej aj ako „žiadateľ“ alebo aj ako „žalobca“), podaná prostredníctvom Dr. [REDACTED], ktorý žiadal sprístupniť informácie z dokumentácie súvisiacej so žiadosťou Slovenských elektrární, a.s. o vydanie povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3. a 4. blok do prevádzky, vydanie povolenia na predčasné užívanie stavby, vydanie povolenia na nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi a vyhoretým jadrovým palivom a o vydanie povolenia na nakladanie s jadrovými materiálmi v jadrovom zariadení a to za účelom získania informácií o vplyve jadrovej elektrárne Mochovce 3. a 4. blok na zdravie, životné prostredie a o jej bezpečnosti (ďalej aj ako „dokumentácia“).

2. Žiadateľ žiadal o sprístupnenie nasledovných informácií z dokumentácie:

- 1) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436107504_S_C01, z časti 6.07.01 „Požiarna voda“, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na stranách 53 až 57/88, a to vrátane informácií v tabuľke 6.7.1.6-1 (*„Zoznam čerpadiel požiarnej vody v príslušných systémoch požiarnej vody“*, str. 54/88) a vrátane celého textu na str. 56/88 (2) *Čerpacia stanica požiarnej vody ...- seizmicky neodolné systémy zásobovania požiarňou vodou“*).
- 2) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436107504_S_C01, z časti 6.07.01 „Požiarna voda“, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na stranách 67 až 69/88, a to vrátane informácií v tabuľke 6.7.1.6-2 (*„Množstvo priemyslových odpadových vôd pri ročnom využití inštalovaného výkonu 7875 hod. rok“* str. 69/88).
- 3) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436109706_S_C01, z časti 6.11. úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na strane 15/49 (*„Systémy kontroly a riadenia“*).
- 4) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436109805_S_C01, z časti 6.12.1.1.4, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na stranách 11 až 13/69 (*„Hlavné komponenty“*).
- 5) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436109805_S_C01, z časti 6.12.3.1., úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na strane 29/69 (*„Hlavné komponenty“* týkajúce sa systému dodávky chladivá pre ťažké havárie; *„Prevádzkové režimy“*).
- 6) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3437396506_S_C01, z časti 11.02, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na strane 9/54 (v tabuľke 11.2-1 Aktivita produktov štípenia v AZ a pod pokrytím PP...“)
- 7) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436177109_S_C01, z časti 14, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na stranách 76 až 77/82 (v tabuľkách *„Bilancia RAO produkovaných počas prevádzky 3. a 4. bloku JE Mochovce až do vyradenia MO34“* a *„ Bilancia RAO produkovaných počas vyradovanie 3. a 4. Bloku JE Mochovce “*).

- 8) Z dokumentu Evidenčné číslo súboru časti dokumentu: PNM3436113809_S_C01, z časti 15, úplný a nevyčiernený text obsiahnutý na strane 13/52 (z tabuľky 15-1 „*Inventár RAO z vyradovania JE MO34*“).

3. Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“), rozhodnutím č. 346/2017 zo dňa 12.09.2017, Číslo: 5630/2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ako povinná osoba po preskúmaní obsahu žiadosti *rozhodol* podľa ust. § 18 ods. 2 a § 22 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám v spojení s ust. § 46 a ust. § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Správny poriadok“), *o čiastočnom nesprístupnení požadovaných informácií a to, konkrétne informácií požadovaných v bode 2 (informácie označené kódmi 312 až 319) a informácií požadovaných v bodoch 1, 3, 4, 5 a 6 žiadosti o informácie, nakoľko tieto obsahujú citlivé informácie.*

4. Prvostupňový orgán po posúdení obsahu žiadosti žiadateľa, ktorý požadoval sprístupnenie úplného a nevyčierneného textu z dokumentácie súvisiacej so žiadosťou Slovenských elektrární, a.s., o vydanie povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3. a 4. blok do prevádzky, vydanie povolenia na predčasné užívanie stavby, vydanie povolenia na nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi a vyhoretým jadrovým palivom a o povolenie na nakladanie s jadrovými materiálmi v jadrovom zariadení, *dospel k právnomu názoru* a to, že vo vzťahu k požadovaným informáciám existuje dôvod, ktorý mu bráni ako povinnej osobe prístupit' k poskytnutiu niektorých informácií, požadovaných v predmetnej žiadosti. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. i/ zákona o slobodnom prístupe k informáciám v zmysle ktorého, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ide o dokumentáciu, ktorá obsahuje informácie, ktorých zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia alebo objektov osobitnej dôležitosti a ďalších dôležitých objektov podľa osobitných predpisov - napríklad ust. § 27 zákona č. 319/2002 Z.z. o obrane Slovenskej republiky v znení zákona č. 330/2003 Z.z. alebo § 3 ods. 14 a prílohy č. 1 a 2 zákona č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 541/2004 Z.z. alebo aj ako „atómový zákon“).

5. Dôvodil, že dokumentácia súvisiaca so žiadosťou Slovenských elektrární, a. s., o vydanie povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3.a 4. blok do prevádzky, vydanie povolenia na predčasné užívanie stavby, vydanie povolenia na nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi a vyhoretým jadrovým palivom a o povolenie na nakladanie s jadrovými materiálmi v jadrovom zariadení, *obsahuje citlivé informácie*, ktorých zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia alebo objektov osobitnej dôležitosti a ďalších dôležitých objektov. Z uvedeného dôvodu bola príslušná dokumentácia podľa ust. § 3 ods. 14 a 75 atómového zákona a v súlade so smernicou Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016 o identifikácii a odstraňovaní citlivých informácií v dokumentáciách pre sprístupnenie verejnosti účinnnej od 12.08.2016 (ďalej aj ako „smernica Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016“), pre širokú verejnosť anonymizovaná (vyčiernená).

6. Prvostupňový orgán v nadväznosti na informácie požadované v žiadosti v rozhodnutí

podrobne uviedol dôvody nesprístupnenia anonymizovaných (vyčiernených) informácií a to z nižšie uvedených dôvodov.

- Znalosť dislokácie a označenia budov, zariadení, technologických celkov a stavieb umožňuje potenciálnemu útočníkovi odhadnúť účinnosť zariadenia a procesu, poskytuje spoľahlivú orientáciu v priestore pri plánovaní a realizácii útoku, naplánovanie dispozičného času na vykonanie útoku, optimalizáciu postupnosti úkonov na dosiahnutie cieľa a následne výber taktiky útoku a umožňuje potenciálnemu útočníkovi verifikovať a validovať informácie získané iným spôsobom a tým prekonať ochranné opatrenia na zabezpečenie riadneho chodu zariadenia bez detekcie tohto úkonu pracovníkmi zariadenia, čím môže prísť ku vyradeniu zariadenia z činnosti a tým vytvoreniu podmienok „domino efektu“ končiaceho poruchou alebo haváriou s negatívnym dopadom na zdravie a životy zamestnancov a obyvateľov a spôsobiť obmedzenie účinnosti zariadenia s akútnym alebo potenciálnym dôsledkom typu technologická porucha alebo havária. Znalosť jednotlivých skupín, ktoré zabezpečujú jednotlivé funkcie systému a znalosť ich umiestnenia, resp. funkcionality umožňuje odhadnúť ich funkcie a významnosť pre jadrové zariadenie v súvislosti s jadrovou bezpečnosťou pri zmiernovaní následkov ťažkých havárií. Znalosť hlavných komponentov, funkcií systému a ich umiestnenia by uľahčovala vykonanie útoku, výber taktiky útoku a umožňuje potenciálnemu útočníkovi verifikovať a validovať informácie získané iným spôsobom. Taktiež by mohla napomôcť k tomu, aby boli pri útoku poškodené súbory komponentov a systémy, ktoré sú potrebné na zmiernovanie následkov ťažkých havárií, resp. následkov spôsobených prípadným útokom na jadrové zariadenie.
- Znalosť hlavných komponentov systému, jeho umiestnenie, väzba na iné systémy v lokalite jadrovej elektrárne, väzba na externé systémy pre zásobovanie chladivom umožňujú potenciálnemu útočníkovi odhadnúť význam zariadenia pre zabezpečenie jadrovej bezpečnosti v prípade ťažkej havárie na jadrovom zariadení. Umiestnenie, znalosť komponentov, väzba na iné technologické systémy môžu uľahčiť možnosť vyradenia systému z pripravenosti a znefunkčniť ho.
- Znalosť funkcionality jednotlivých skupín komponentov (resp. znalosť označenia jednotlivých skupín komponentov), ktoré zabezpečujú jednotlivé funkcie systému umožňuje odhadnúť ich funkcie a významnosť pre jadrové zariadenie v súvislosti s jadrovou bezpečnosťou pri zmiernovaní následkov ťažkých havárií. Znalosť komponentov, funkcií systému a ich označovanie by uľahčovalo vykonanie útoku, výber taktiky útoku a umožňuje potenciálnemu útočníkovi verifikovať a validovať informácie získané iným spôsobom. Taktiež by mohla napomôcť k tomu, aby boli pri útoku poškodené skupiny komponentov a systémy, ktoré sú potrebné na zmiernovanie následkov ťažkých havárií, resp. následkov spôsobených prípadným útokom na jadrové zariadenie.
- Znalosť prevádzkových parametrov systému a činnosti na udržanie týchto parametrov v požadovaných medziach umožňujú potenciálnemu útočníkovi odhadnúť význam zariadenia pre zabezpečenie jadrovej bezpečnosti v prípade ťažkej havárie na jadrovom zariadení. Znalosť prevádzkových parametrov systému môže uľahčiť možnosť vyradenia systému z pripravenosti a znefunkčniť ho.

- Znalosť bezpečnostných tried vybraných zariadení umožňuje odhadnúť ich funkcie a významnosť pre jadrové zariadenie v súvislosti s jadrovou bezpečnosťou. Znalosť bezpečnostných tried jednotlivých vybraných zariadení by uľahčovala vykonanie útoku, výber taktiky útoku a umožňuje potenciálnemu útočníkovi verifikovať a validovať informácie získané iným spôsobom.
- Znalosť zaradenia komponentov systému do bezpečnostnej triedy umožňuje potenciálnemu útočníkovi odhadnúť význam zariadenia pre zabezpečenie jadrovej bezpečnosti v prípade ťažkej havárie na jadrovom zariadení. Znalosť bezpečnostnej triedy môže uľahčiť možnosť vyradenia systému z pripravenosti a znefunkčniť ho.
- Znalosť seizmickej odolnosti vybraných zariadení umožňuje odhadnúť ich významnosť pre jadrové zariadenie v súvislosti s jadrovou bezpečnosťou. Znalosť seizmickej odolnosti jednotlivých vybraných zariadení by uľahčovala vykonanie útoku, výber taktiky útoku a umožňuje potenciálnemu útočníkovi verifikovať a validovať informácie získané iným spôsobom.
- Znalosť kategórie seizmickej odolnosti systému na zmiernenie následkov TH umožňuje potenciálnemu útočníkovi odhadnúť odolnosť zariadenia. Znalosť kategórie môže uľahčiť možnosť vykonania útoku a zvoliť taktiku útoku. Informácia o funkcionalite systémov predstavuje pre potenciálneho útočníka vierohodnú informáciu na zistenie závislostí a na základe toho dedukciu možných miest poškodenia systému.
- Znalosť množstva, aktivity a umiestnenia štiepných produktov umožňuje potenciálnemu útočníkovi zvoliť taktiku teroristického útoku.

Prvostupňový orgán dospel k záveru, že pri zvažovaní sprístupnenia požadovaných citlivých (vyčiernených) informácií verejnosti z uvedenej dokumentácie, že ich nezverejnenie je viac v záujme verejnosti ako vystavenie obyvateľstva riziku, ktoré by zverejnenie týchto informácií mohlo priniesť. Vo vzťahu k zvyšnej časti žiadosti bolo žiadateľovi vyhovené a ostatné informácie mu boli dňa 12.09.2017 sprístupnené listom.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky (ďalej aj ako „druhostupňový orgán“) č. 346/2017 zo dňa 12.09.2017, Číslo: 5630/2017, podal dňa 02.10.2017 žalobca rozklad, doručený Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky dňa 04.10.2017.

8. Predsedníčka Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky (ďalej aj ako „druhostupňový orgán“) vydala dňa 16.10.2017 rozhodnutie č. 387/2017, Číslo 6289/2017 k spisu č. 6137/2017 (ďalej aj ako „druhostupňové rozhodnutie“), ktorým zamietla rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 346/2017 zo dňa 12.09.2017, Číslo: 5630/2017 o čiastočnom nesprístupnení požadovaných informácií. Druhostupňový orgán dôvodil, že požadované informácie neboli poskytnuté z dôvodu zaistenia fyzickej bezpečnosti jadrovej elektrárne, ich zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie teroristického úroku a ďalej, že požadované informácie nie sú informáciami o životnom prostredí a nesúvisia s emisiami do životného prostredia, požadované informácie nie sú podstatné pre hodnotenie vplyvu jadrového zariadenia na životné prostredie a záujem ochrany verejnosti a zamestnancov jadrovej elektrárne pred teroristickým útokom prevažuje nad záujmom žiadateľa získať požadované informácie.

9. Dňa 17.10.2017 bolo žalobcovi doručené druhostupňové rozhodnutie č. 387/2017 dňa 16.10.2017, Číslo 6289/2017 k spisu č. 6137/2017, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu č. 346/2017 zo dňa 12.09.2017, Číslo: 5630/2017.

II. Žaloba

10. Včas podanou žalobou zo dňa 15.12.2017, doručenou na Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo aj ako „správny súd“) dňa 18.12.2017, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 387/2017 zo dňa 16.10.2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) a navrhol, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu, a aby vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. Žalobca v opise skutkového stavu v časti I. žaloby uviedol, že je presvedčený, že existuje naliehavý verejný záujem na tom, aby široká verejnosť mala prístup k požadovaným informáciám a aby mohla posúdiť bezpečnosť Jadrovej elektrárne Mochovce vo veci vydania povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3. a 4. blok do prevádzky a jeho vplyv na zdravie a životné prostredie.

12. V časti II. žaloby žalobca uviedol vecné a právne dôvody žaloby.

13. V časti III. žaloby zhrnul žalobca svoju argumentáciu s uvedením návrhu petitu rozhodnutia.

14. Žalobca mal za to, že napadnutým rozhodnutím žalobcu bol ukrátený na svojom práve na prístup k informáciám vyplývajúcom zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám a z medzinárodného dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej aj ako „Aarhuský dohovor“).

15. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. i/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v zmysle ktorého, *povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu neprístupní, ak... ide o dokumentáciu, ktorá obsahuje informácie, ktorých zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia alebo objektov osobitnej dôležitosti a ďalších dôležitých objektov podľa osobitných predpisov s tým, že jeho aplikáciu bližšie upravujú ustanovenia zákona č. 541/2000 Z.z. (atómového zákona) v znení účinnom od 01.08.2017 - ust. § 3 ods. 16 a ust. § 3 ods. 17.*

16. Poukázal na to, že žalovaný utajil požadované informácie na základe toho, že tieto požadované informácie spadajú do kategórií citlivých informácií označených ako „T“, „P“ a „L“ smernicou (resp. jej prílohami) č. 4460/2016 Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016.

17. Žalobca zdôraznil, že pri výklade a aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení je potrebné zohľadniť a aplikovať medzinárodný Aarhuský dohovor, ktorý je súčasťou práva EÚ a ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 43/2006 Z.z., je súčasťou slovenského

právneho poriadku a ako medzinárodná zmluva o ľudských právach má prednosť pred zákonmi.

18. Uviedol, že Aarhuský dohovor v čl. 4 ods. 4 stanovuje dôvody pre neprístupenie informácií o životnom prostredí.

19. Dôvodil, že pri výklade a aplikácii vyššie uvedených zákonných ustanovení je potrebné zohľadniť a aplikovať aj Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí (ďalej aj ako „smernica EP a Rady 2003/4/ES“), ktorá v článku 4 ods. 2 výslovne stanovuje, že *„Dôvody zamietnutia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, pričom v každom jednotlivom prípade sa musí zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení. V každom jednotlivom prípade sa zvažuje verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie.“*

20. Žalobca mal za to, že zákon o slobode informácií ako aj atómový zákon je preto v zmysle vyššie uvedeného Aarhuského dohovoru a smernice EP a Rady 2003/4/ES, potrebné vykladať v súlade s týmito záväznými právnymi aktmi tak, aby výklad neodporoval cieľom a obsahu dohovoru alebo smernice. Pri výklade ustanovení zákona o slobode informácií a atómového zákona teda treba vždy zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení informácií týkajúcich sa životného prostredia a skutočnosť, či požadovaná informácia súvisí s emisiami do životného prostredia.

21. Žalobca namietal, že utajením požadovaných informácií na základe toho, že spadajú do popisu a definície kategórií „T“, „P“ a „L“ (obsiahnutých v prílohách smernice č. 4460/2016 o identifikácii a odstraňovaní citlivých informácií), postupoval žalovaný v rozpore s povinnosťami, ktoré vyplývajú z Aarhuského dohovoru a smernice EP a Rady 2003/4/ES. Kategórie „T“, „P“ a „L“ obsiahnuté v prílohách smernice Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016, sú totiž veľmi široko formulované.

22. Ďalej žalobca namietal, že žalovaný pri požadovaných informáciách nezohľadnil verejný záujem na sprístupnení informácií a skutočnosť, že požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

23. V súvislosti s vyššie uvedeným, nesúhlas s postupom žalovaného pri utajovaní informácií vyjadril aj medzinárodný Výbor pre posudzovanie súladu s Aarhuským dohovorom (Aarhus Convention Compliance Committee) so sídlom v Ženeve v náleze č. ACCC/C/2013/89 zo dňa 19.06.2017 v ods. 103 a 104.

24. Žalobca namietal, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol identické odôvodnenie pri každej utajenej čiastkovej informácii a z ktorého vyplýva, že napriek snahe vyvolať zdanie, že žalovaný individuálne posúdil každú konkrétnu požadovanú informáciu a napriek rozsiahlosti druhostupňového rozhodnutia v rozsahu 122 strán, toto posúdenie v skutočnosti nebolo individuálne ale paušálne a nedostatočne zohľadnilo verejný záujem na sprístupnení informácií a skutočnosť, že požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

25. Zároveň uviedol, že ak by aj akceptoval, že každá čiastková utajená informácia bola žalovaným naozaj individuálne posúdená, pri mnohých utajených čiastkových informáciách sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť s argumentmi a závermi žalovaného, že požadovaná

informácia nie je informáciou o životnom prostredí, požadovaná informácia nesúvisí s emisiami do životného prostredia, požadovaná informácia nie je podstatná pre hodnotenie vplyvu jadrového zariadenia na životné prostredie a záujem ochrany verejnosti a zamestnancom jadrovej elektrárne pred teroristickým útokom prevažuje nad záujmom žiadateľa získať požadovanú informáciu. Ako príklad uviedol, že žalovaný v požadovaných dokumentoch vyčiernil všetky informácie spadajúce pod kategóriu „*Opis, parametre, označenie zariadení majúcih vzťah ku bezpečnej prevádzke jadrového zariadenia*“ (kategória TI prílohy 6 smernice č. 4460/2016 o identifikácii a odstraňovaní citlivých informácií), pričom argumentoval tým, že ide o informácie využiteľné pri teroristickom útoku.

26. Mal za to, že takéto excesívne utajovanie informácií vedie k popretiu zmyslu účasti verejnosti na rozhodovaní o povolení jadrovej elektrárne, nakoľko bez informácií o označení jednotlivých zariadení spomínaných v texte dokumentov mnohé sprístupnené dokumenty častokrát strácajú zrozumiteľnosť, a tým aj výpovednú a informačnú hodnotu pre verejnosť a nie je bez nich možné pochopiť zmysel zvyšných informácií, ktoré neboli vyčiernené a boli sprístupnené.

27. Zastával názor, že príliš široká interpretácia umožňuje utajenie všetkých zariadení a technologických celkov v jadrovej elektrárni, pretože teoreticky každý objekt a zariadenie v jadrovej elektrárni má nejaký vzťah k bezpečnosti jadrovej elektrárne. Prístup žalovaného, ktorý argumentuje príliš hypotetickými možnosťami, že by mohla byť informácia využiteľná pri teroristickom útoku, je zjavne v rozpore s požiadavkou Aarhuského dohovoru a smernice EP a Rady 2003/4/ES, aby sa obmedzenia vykladali reštriktívne a aby bol zohľadnený záujem verejnosti na sprístupnení informácie.

28. Namietal, že neobstojí argumentácia žalovaného, že požadované informácie sa netýkajú emisií do životného prostredia, nakoľko mnohé požadované informácie sa jednoznačne týkajú emisií do životného prostredia.

29. Žalobca zdôraznil, že po zohľadnení Aarhuského dohovoru a smernice EP a Rady 2003/4/ES a s poukazom na verejný záujem na sprístupnení žalobcom požadovaných informácií, nemožno žalobcom požadované informácie utajovať ako „citlivú informáciu“. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je preto nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

30. Žalobca odôvodnil podanie žiadosti o sprístupnenie informácií nasledovne:

- V bode 1 žiadosti o informácie, žiadal sprístupniť dokument súvisiaci s protipožiarom systémom elektrárne, zoznam čerpadiel požiarnej vody a dokument o seizmicky neodolných systémoch zásobovania požiarou vodou. Požiarna voda a protipožiarne systémy sú zásadné pre zamedzenie nehôd a havárií v elektrárni. V jadrovej elektrárni má strata chladenia takmer bezprostredné katastrofické následky. To bolo preukázané v roku 2011, kedy vlna tsunami v Japonsku vyradila chladiace čerpadlá jadrovej elektrárne Fukušima, čo malo za následok stratu chladenia troch reaktorov a všetkých štyroch bazénov jadrového paliva s následnými rozpadmi troch reaktorov a výbuchmi v dvoch palivových nádržiach. Seizmická kvalifikácia a odolnosť chladiacich čerpadiel je preto pre fungovanie jadrovej elektrárne

mimoriadne dôležitá. Počet (redundantných) chladiacich čerpadiel zabezpečuje pokračovanie chladiacej funkcie, aj keď jedno z čerpadiel nefunguje napríklad kvôli zablokovaniu filtrov s listami, machom alebo inými materiálmi (ako sa to už mnohokrát stalo v jadrových elektrárňach v Európe). Je preto potrebné, aby mala verejnosť prístup k informáciám, ktoré boli v dokumentácii začlenené. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje. Ďalej uviedol, že navyše, priebeh a spôsob zastavenia havárií ovplyvňuje uvoľnenie aktívnych aj neaktívnych látok do životného prostredia. Celková spoľahlivosť požiarneho systému, množstvo požiarnej vody, jej disponibilita a jej včasné použitie na správnom mieste má výrazný vplyv na to, aké látky a v akom množstve budú uvoľnené do prostredia - a teda tieto informácie jednoznačne súvisia s emisiami do životného prostredia.

- V bode 2 žiadosti o informácie, žiadal informácie o množstve priemyselných odpadových vôd a o aktivite rádioizotopov vo vode uvoľnenej jadrovou elektrárnou. Tieto informácie by mali byť prístupné verejnosti v celom rozsahu, pretože ich zverejnenie v žiadnom prípade nepoškodí ochranu elektrárne pred možnými teroristickými útokmi. Zároveň v súčasnosti prebieha intenzívna a rozsiahla lekárska diskusia o uvoľňovaní rádioizotopov v bežnej prevádzke jadrových elektrární, pričom mnohé indície poukazujú na nárast leukémie a výskyt rakoviny v okolí jadrových elektrární (napr. štúdia KiKK). Uvoľňovanie rádioaktívnych látok do životného prostredia - hoci v rámci predpísaných úrovní daných súčasným regulačným rámcom - je potrebné zverejniť a špecifikovať, aby bolo možné posúdiť potenciálne interakcie s inými uvoľňovanými látkami a to aj s momentálne prevádzkovanými reaktormi EMO 1,2. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje.
- V bode 3 žiadosti o informácie, žiadal sprístupniť dokument týkajúci sa nakladania s kvapalnými rádioaktívnymi odpadmi, konkrétne časť „Systémy kontroly a riadenia“ o dodávke elektriny do systému kontroly a riadenia elektrárne a záložné kapacity v prípade nehôd a havárií. Informácie o dodávke elektriny do systému kontroly a riadenia elektrárne a záložné kapacity v prípade nehôd a havárií musia byť prístupné verejnosti, aby verejnosť mohla posúdiť kvalitu týchto systémov v rôznych možných situáciách. Predovšetkým sú dôležité informácie o záložných systémoch v prípade nefunkčnosti alebo straty jedného systému. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje. Tvrdenie žalovaného, že odpady a spôsob a spoľahlivosť ich spracovania „*nesúvisí s emisiami do životného prostredia*“ je jednoznačne nesprávne, pretože samotné odpady sú emisiami a teda požadovaná informácia jednoznačne súvisí s emisiami do životného prostredia.
- V bode 4 žiadosti o informácie, žiadal sprístupniť dokument „Systémy na zmiernovanie ťažkých havárií“. Už z názvu požadovaného dokumentu je zrejmé, že sa jedná o informácie o životnom prostredí, ktoré sa týkajú emisií. Systémy na zmiernovanie ťažkých havárií sú dôležité pri haváriách na zamedzenie emisií rádioaktivity. Dôležité sú napríklad informácie o seizmickej odolnosti jednotlivých častí elektrárne, ktoré sa ukázali ako mimoriadne dôležité aj pri havárii japonskej elektrárne Fukušima. Informácie o čiastkových komponentoch hlavných

komponentov systému sú však úplne začiernené. Posúdenie povahy čiastkových komponentov je preto nemožné. Tieto informácie však musia byť sprístupnené širokej verejnosti, aby verejnosť mohla posúdiť odolnosť jadrovej elektrárne voči haváriám. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje.

- V bode 5 žiadosti o sprístupnenie dokumentu, týkajúceho sa systému dodávky chladiacej kvapaliny pre ťažké havárie. Strata chladiacej kvapaliny je jedným z najnepriaznivejších katastrofických scenárov prevádzky jadrovej elektrárne, čo sa prejavilo v štyroch súbežných nehodách vo Fukušime v roku 2011. Schopnosť zvládnuť stratu chladiacej kvapaliny v prípade ťažkých havárií je preto životne dôležitá. Je preto veľmi dôležité, aby verejnosť bola informovaná o tejto schopnosti. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje. Požadované informácie sú informáciami o životnom prostredí a súvisia s emisiami do životného prostredia, pretože ide o informácie o zamedzení emisií rádioaktivity v prípade havárií.
- V bode 6 žiadosti o informácie, žiadal sprístupniť dokument týkajúci sa aktivity produktov štiepenia. Rádioaktívne izotopy sú počas rutinej prevádzky hlavným odpadom jadrových elektrární (okrem vzniku jadrového odpadu vo forme tyčí vyhoretého paliva). Informácie o izotopoch, o ktorých sa očakáva, že budú uvoľňované zo zariadenia, sú životne dôležité pre širokú verejnosť, aby verejnosť mohla posúdiť očakávané účinky izotopov na zdravie a aby bolo možné čo najlepšie chrániť verejnosť v prípade určitých izotopov, ako je jód-131, Tritium /H-3 a Carbondioxid C-14. Preto verejný záujem na sprístupnení týchto požadovaných informácií jednoznačne prevažuje. Aktivita produktov štiepenia je tiež jednoznačne zdrojom emisií a preto požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia. Vplyv na životné prostredie nie je možné zhodnotiť bez znalosti zdrojov rádioaktivity.

III.

Žiadosť žalobcu o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ

31. Vzhľadom na zložitosť právnych otázok, ktoré sú predmetom tejto žaloby a ktoré sa týkajú výkladu a aplikácie ustanovení práva EÚ, ohľadom ktorých ešte nebol podaný výklad zo strany Súdneho dvora EÚ, *žalobca navrhol*, aby správny súd zväzil v zmysle ust. § 100 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Súdneho správneho poriadku (ďalej len ako „SSP“), *prerušenie konania, a aby podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ* v zmysle čl. 234 Zmluvy o založení Európskeho Spoločenstva, ktorého základným cieľom je zabezpečiť jednotnú interpretáciu a aplikáciu práva EÚ.

32. Žalobca navrhol, aby správny súd požiadal Súdny dvor EÚ o zodpovedanie nasledujúcich otázok týkajúcich sa výkladu a aplikácie práva Európskej únie (Aarhuského dohovoru a smernice 2003/4/ES):

Je potrebné vykladať ustanovenie čl. 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru: „*Spomenuté dôvody*

na zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.“) a ustanovenie článku 4 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí: „Dôvody zamietnutia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, pričom v každom jednotlivom prípade sa musí zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení. V každom jednotlivom prípade sa zvažuje verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie.“) takým spôsobom, že umožňujú orgánom verejnej moci sprístupniť informácie požadované v bodoch 1, 3, 4, 5 a 6 predmetnej žiadosti žalobcu o informácie a v bode 2 (konkrétne informácie označené kódmi 312 až 319) predmetnej žiadosti žalobcu o informácie.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

33. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 21.03.2018, doručenom správne súdu dňa 22.03.2018, žalovaný zotrval na svojom závere uvedenom v napadnutom rozhodnutí a uviedol že s názorom žalobcu sa nestotožňuje a zdôraznil, že v napadnutom rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými argumentmi a námietkami žalobcu a zastával názor, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie vychádzali zo správneho právneho posúdenia veci.

34. Žalovaný sa podrobne vyjadril k jednotlivým žalobným bodom uvedených v časti I. a II. správnej žaloby a zastával názor, že žalobcovi boli poskytnuté informácie riadne a včas, vo forme, akú si zvolil a v rozsahu, aký mu ustanovujú jeho vnútorné predpisy, právne predpisy Slovenskej republiky, ako aj medzinárodné právne predpisy záväzného aj odporúčacieho charakteru. Uviedol, že nesprístupnenie požadovanej informácie v celosti riadne odôvodnil. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že pri posudzovaní žiadosti postupoval v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z Aarhuského dohovoru a smernice EP a Rady 2003/4/ES. Uviedol, že Výbor na posudzovanie súladu s Aarhuským dohovorom konštatoval, že Slovenská republika postupovala v súlade so svojím zákonným rámcom. Zdôraznil, že Aarhuský dohovor, jeho výbor a stanoviská neposkytujú právne záväzný a vynútiteľný rámec, na rozdiel od smernice EP a Rady 2003/4/ES.

35. Poukázal na to, že v období od 16.03.2017 do 30.06.2017, kedy bolo možné nahliadať do dokumentácie súvisiacej so žiadosťou Slovenských elektrární, a. s. o vydanie povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3. a 4. blok do prevádzky, vydanie povolenia na predčasné užívanie stavby, vydanie povolenia na nakladanie s rádioaktívnymi odpadmi a vyhoretým jadrovým palivom a o vydanie povolenia na nakladanie s jadrovými materiálmi v jadrovom zariadení, toto právo využilo spolu 5 osôb, čo nenasvedčuje skutočnosti, že by v tomto prípade išlo o „naliehavý záujem“ verejnosti.

36. Navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V.

Replika

37. Žalobca v replike zo dňa 03.05.2018, doručenej správne súdu dňa 07.05.2018 k

vyjadreniu žalovaného zo dňa 21.03.2018, zotrval na všetkých argumentoch uvedených v žalobe a nesúhlasil v celom rozsahu s jeho tvrdeniami.

Žalobca poukázal na to, že Súdny dvor EÚ už vydal viaceré rozhodnutia týkajúce sa prístupu k informáciám a aplikácie smernice EP a Rady č. 2003/4/ES, ktoré sú aplikovateľné aj na prejednávany prípad a ktoré tiež jasne potvrdzujú právomoc Súdneho dvora EÚ konať o jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ.

VI.

Priznanie postavenia osoby zúčastnenej na konaní

38. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 1S/305/2017-162 zo dňa 24.05.2018, priznal obchodnej spoločnosti Slovenské elektrárne, a.s., Mlynské nivy 47, 821 09 Bratislava, IČO: 35 829 052, postavenie osoby zúčastnenej na konaní, nakoľko je vlastníkom dokumentácie súvisiacej s jej žiadosťou o vydanie povolenia na uvádzanie jadrového zariadenia Mochovce 3. a 4. blok do prevádzky a z ktorej žalobca požadoval zverejniť požadované informácie podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

VII.

Právne posúdenie

39. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 SSP), po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia v rozsahu dôvodov správnej žaloby, dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 107 ods. 2 SSP rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 16.02.2023.

40. Kto tvrdí, že bol na svojich právach vrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

41. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného - predsedníčky Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 387/2017 zo dňa 16.10.2017, Číslo 6289/2017 k spisu č. 6137/2017 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 346/2017 zo dňa 12.09.2017, Číslo: 5630/2017.

42. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu správneho orgánu, sa postupuje podľa ustanovení tretej časti SSP o správnych žalobách.

43. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej

správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

44. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

46. Podľa čl. 26 ods. 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

47. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou.

48. Podľa čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd:

1. Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

2. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

49. Podľa čl. 1 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (Aarhuský dohovor) (ďalej „Aarhuský dohovor“), každá Strana zaručí práva na prístup k informáciám, účasť verejnosti na rozhodovacom procese a prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru s cieľom prispieť k ochrane práva každého človeka, príslušníka tejto i budúcich generácií, žiť v životnom prostredí, ktoré je primerané pre zachovanie jeho zdravia a dosiahnutie blahobytu.

50. Podľa čl. 2 ods. 3 Aarhuského dohovoru, „informácia o životnom prostredí“ znamená akúkoľvek informáciu v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej materiálnej forme

- a) o stave zložiek životného prostredia, ako sú ovzdušie a atmosféra, voda, pôda, krajina, krajinné a prírodné prostredie, biologická rôznorodosť a jej zložky, vrátane geneticky modifikovaných organizmov a vzájomných vzťahov týchto zložiek;
- b) o činiteľoch, ako sú látky, energia, hluk a žiarenie a činnostiach a opatreniach, vrátane administratívnych opatrení, dohôd v oblasti životného prostredia, politík, právnych predpisov, plánov a programov, ktoré ovplyvňujú alebo by mohli ovplyvniť zložky životného prostredia v rozsahu písm. a/ a analýzy prínosov a nákladov a iných ekonomických analýz a odhadov používaných v rozhodovacom procese o životnom prostredí;
- c) o stave zdravia a bezpečnosti obyvateľstva, podmienkach života obyvateľstva, kultúrnych pamiatkach a sídelných štruktúrach v rozsahu, v akom sú alebo môžu byť ovplyvnené stavom zložiek životného prostredia alebo prostredníctvom týchto zložiek, činiteľmi, činnosťami alebo oprávneniami uvedenými v písm. b);

51. Podľa čl. 4 ods. 1 Aarhuského dohovoru, každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci v rozsahu tohto článku a v rámci vnútroštátnych právnych predpisov sprístupnia verejnosti na základe žiadosti informácie o životnom prostredí; ak sa tak požaduje a vyplýva to z ustanovenia písmena b/, aj kópie aktuálnej dokumentácie obsahujúcej alebo pozostávajúcej z týchto informácií:

- a) bez toho, aby musel byť preukázaný záujem;
- b) v požadovanej forme s výnimkou, ak
  - i) je pre orgány verejnej moci vhodné poskytnúť ich v inej forme, pričom v tomto prípade bude uvedený dôvod, pre ktorý boli poskytnuté v takejto forme, alebo
  - ii) informácia je už verejne dostupná v inej forme.

52. Podľa čl. 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru, žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo

- a) dôvernosť v konaní orgánu verejnej moci, ak je táto dôvernosť upravená vnútroštátnym právom;
- b) medzinárodné vzťahy, obranu štátu alebo bezpečnosť verejnosti;
- c) priebeh súdneho konania, právo každého na spravodlivé súdne konanie alebo možnosť orgánu verejnej moci viesť vyšetrovanie trestnoprávnej alebo disciplinárnej povahy;
- d) dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom, s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Z tohto hľadiska musia byť informácie o emisiách, ktoré sú dôležité z hľadiska ochrany životného prostredia, sprístupnené;
- e) práva duševného vlastníctva;
- f) dôvernosť osobných údajov/alebo spisov týkajúcich sa fyzickej osoby, ak táto osoba nesúhlasila so sprístupnením tejto informácie pre verejnosť, ak takúto ochranu umožňuje vnútroštátne právo;

53. Podľa čl. 2 ods. 3 Aarhuského dohovoru, „informácia o životnom prostredí“ znamená akúkoľvek informáciu v písomnej, obrazovej, zvukovej, elektronickej alebo inej materiálnej forme

- g/ záujmy tretej strany, ktorá poskytla žiadanú informáciu bez toho, aby to bola alebo

mohla byť jej zákonom ustanovená povinnosť a ak táto strana nesúhlasila so sprístupnením materiálu, alebo
h/ životné prostredie, na ktoré sa informácia vzťahuje, ako napríklad miesta rozmnožovania vzácnych druhov.

Spomenuté dôvody na zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

54. Podľa čl. 4 ods. 6 Aarhuského dohovoru, každá Strana zabezpečí, že ak informácie, ktoré sa podľa odseku 3 písm. c/ a odseku 4 nesprístupnia, možno oddeliť bez toho, aby bola dotknutá dôvernosť takto oddelených informácií, orgán verejnej moci sprístupní zostatok požadovanej informácie o životnom prostredí.

55. Podľa čl. 6 ods. 6 Aarhuského dohovoru, každá Strana požiada príslušné orgány verejnej moci, aby na účely preskúmania poskytli zainteresovanej verejnosti na základe žiadosti, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, bezplatne a ihneď, ak je to možné, prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa rozhodovacieho procesu uvedeného v tomto článku, ktoré sú dostupné počas účasti verejnosti, a to bez ovplyvnenia práva Strany na odmietnutie zverejnenia určitej informácie podľa článku 4 ods. 3 a 4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4, budú príslušné informácie obsahovať aspoň

- a) popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných rezíduí a emisií;
- b) popis významných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie;
- c) popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií;
- d) netechnické zhrnutie vyššie uvedeného;
- e) náčrt hlavných možností riešenia vypracovaných žiadateľom a
- f) hlavné správy a odporúčania, ktoré boli v súlade s vnútroštátnym právom postúpené orgánu verejnej moci v čase, keď má byť zainteresovaná verejnosť informovaná v súlade s ods. 2.

56. Podľa čl. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí z 28.01.2003, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (ďalej „smernica EP a Rady 2003/4/ES“), ciele tejto smernice sú:

- a) zaručiť právo prístupu k informáciám o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány alebo ktoré sú pre neuchovávané a ustanoviť základné podmienky a praktické postupy na jeho výkon,
- b) zabezpečiť, aby sa ako samozrejmosť, informácie o životnom prostredí postupne sprístupňovali verejnosti a šírili a aby sa dosiahla čo najširšia systematická dostupnosť a šírenie informácií o životnom prostredí. Na tento účel sa podporuje najmä používanie dostupnej počítačovej telekomunikačnej alebo elektronickej techniky.

57. Podľa čl. 2 smernice EP a Rady 2003/4/ES na účely tejto smernice:

1. „Informácie o životnom prostredí“ sú akékoľvek informácie v písomnej, vizuálnej,

zvukovej, elektronickej alebo ľubovoľnej inej forme o:

- a) stave prvkov životného prostredia, ako sú vzduch a atmosféra, voda, pôda, zem, krajina a prírodné prostredie vrátane mokradí, pobreží a morských oblastí, biologická diverzita a jej zložky vrátane geneticky modifikovaných organizmov, a o interakcii medzi týmito prvkami;
- b) faktoroch, ako sú látky, energia, hluk, žiarenie alebo odpad vrátane rádioaktívneho odpadu, emisie, vypúšťanie alebo iné uvoľňovanie do životného prostredia, ktoré ovplyvňuje alebo môže ovplyvniť prvky životného prostredia uvedené v písmene a/;
- c) opatreniach (vrátane administratívnych), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky a faktory uvedené v písmenách a/ a b/, ako aj opatrenia alebo činnosti určené na ochranu týchto prvkov;
- d) správach o implementácii environmentálnej legislatívy;
- e) nákladových a iných hospodárskych analýzach a predpokladoch využívaných v rámci opatrení a činností uvedených v písmene c/ a
- f) stave zdravia a bezpečnosti ľudí, vrátane prípadnej kontaminácie potravinového reťazca, o podmienkach ľudského života, kultúrnych lokalít a stavbách, pokiaľ majú alebo môžu byť dotknuté prvkami životného prostredia uvedenými v písmene a/ alebo prostredníctvom týchto prvkov niektoré z faktorov alebo opatrení uvedených písmenách b/ a c/.

58. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice EP a Rady 2003/4/ES, členské štáty zabezpečia, aby verejné orgány boli povinné, v súlade s ustanoveniami tejto smernice, sprístupniť informácie o životnom prostredí, ktoré majú alebo ktoré sú pre neuchovávané, na požiadanie každému žiadateľovi bez toho, aby musel preukázať svoj oprávnený záujem.

59. Podľa čl. 4 ods. 1, 2 smernice EP a Rady 2003/4/ES,

1) Členské štáty môžu ustanoviť, aby žiadosť o informácie o životnom prostredí bola zamietnutá, ak:

- a) verejný orgán, ktorému je žiadosť adresovaná, požadované informácie nemá alebo nie sú preň uchovávané. V takom prípade, keď tento verejný orgán vie, že tieto informácie má alebo sú uchovávané pre iný verejný orgán, čo najrýchlejšie postúpi žiadosť tomuto inému orgánu a informuje o tom žiadateľa alebo informuje žiadateľa o verejnom orgáne, ktorému, podľa jeho názoru, možno podať žiadosť o požadované informácie;
- b) žiadosť je zjavne nerozumná;
- c) žiadosť je formulovaná príliš všeobecne, s prihliadnutím na článok 3 ods. 3;
- d) žiadosť sa týka práve dokončovaných materiálov alebo nedokončených dokumentov alebo údajov;
- e) žiadosť sa týka internej korešpondencie, s prihliadnutím na verejný záujem, ktorému uverejnenie slúži.

Ak sa žiadosť zamietne, pretože sa týka práve dokončovaného materiálu, verejný orgán uvedie orgán, ktorý materiál pripravuje, a uvedie predpokladaný čas potrebný na jeho dokončenie.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí

sa zamietne, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť:

- a) dôvernosť konania verejných orgánov, keď túto dôvernosť ustanovuje zákon;
- b) medzinárodné vzťahy, verejnú bezpečnosť alebo národnú obranu;
- c) prebiehajúce súdne procesy, možnosť každej osoby na spravodlivý súd alebo možnosť verejného orgánu viesť vyšetrovanie trestno-právnej alebo disciplinárnej povahy;
- d) dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií, keď takúto dôvernosť ustanovuje národné právo alebo právo spoločenstva na ochranu oprávneného hospodárskeho záujmu vrátane verejného záujmu na zachovaní utajenia štatistických údajov a daňového tajomstva;
- e) práva duševného vlastníctva;
- f) dôvernosť osobných údajov alebo spisov vzťahujúcich sa na fyzickú osobu, keď táto osoba nesúhlasila so sprístupnením týchto informácií pre verejnosť a keď je takáto dôvernosť ustanovená národným právom alebo právom spoločenstva;
- g) záujmy alebo ochranu ktorejkoľvek osoby, ktorá požadované informácie poskytla dobrovoľne bez toho, aby bola na to zo zákona povinná alebo jej bolo možné na základe zákona túto povinnosť uložiť, ak táto osoba s uverejnením príslušných informácií nesúhlasila;
- h) ochranu životného prostredia, ktorej sa informácie o životnom prostredí týkajú, napríklad miesta výskytu vzácnych druhov.

Dôvody zamietnutia uvedené v odsekoch 1 a 2 sa vykladajú reštriktívnym spôsobom, pričom v každom jednotlivom prípade sa musí zohľadňovať verejný záujem na sprístupnení. V každom jednotlivom prípade sa zvažuje verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie, oproti záujmu, ktorému slúži zamietnutie. Členské štáty, v zmysle odseku 2 písm. a/, d/, f/, g/ a h/, nesmú umožniť zamietnutie žiadosti, keď sa žiadosť týka informácií o emisiách do životného prostredia.

60. Podľa čl. 4 ods. 4 smernice EP a Rady 2003/4/ES, keď žiadateľ požiadal o sprístupnenie informácií o životnom prostredí, ktoré majú verejné orgány alebo ktoré sú pre ne uchovávané, sprístupnia sa informácie čiastočne, ak je možné akékoľvek informácie patriace do rozsahu odseku 1 písm. d/ a e/ alebo odseku 2 oddeliť od zvyšku požadovaných informácií.

61. Podľa § 11 ods. 1 písm. i/ o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 211/2000 Z.z.“), povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak ide o dokumentáciu, ktorá obsahuje informácie, ktorých zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia alebo objektov osobitnej dôležitosti a ďalších dôležitých objektov podľa osobitných predpisov.

62. Podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z., všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

63. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z., ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

64. Podľa § 3 ods. 16 zákona č. 541/2000 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom od 01.08.2017 (ďalej „zákon č. 541/2000 Z.z.“), za dokumentáciu obsahujúcu aj citlivé informácie sa považuje dokumentácia, ktorej zverejnenie by sa mohlo použiť na naplánovanie alebo vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia, a tým nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť verejnosti a spôsobiť ekologickú alebo ekonomickú škodu. Táto dokumentácia sa sprístupňuje po vylúčení citlivých informácií.

65. Podľa § 3 ods. 17 zákona č. 541/2000 Z.z. v znení účinnom od 01.08.2017, dokumentáciou obsahujúcou aj citlivé informácie sa rozumie dokumentácia uvedená v prílohe č. 1 bode A písm. c/, bode B písm. a/, b/, i/, m/, bode C písm. a/, d/, i/, j/, s/, w/ a prílohe č. 2 bode A písm. b/, bode B písm. b/.

66. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Správny poriadok“), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

67. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

68. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

69. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ust. § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom

70. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred orgánom verejnej správy, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

71. Správny súd zistil z administratívneho spisu, že žalobca požadoval sprístupnenie informácií o označení prevádzkových súborov, ktoré sú zdrojmi požiarnej vody a budov, v ktorých sú tieto prevádzkové súbory umiestnené a o parametroch systémov, ako aj informácie o elektrickom napájaní, schéme systému požiarnej vody, kde sa nachádzajú zdroje požiarnej vody a akými trasami sa požiarne voda dopravuje a budovy, v ktorých sú tieto prevádzkové súbory umiestnené, popise hasiacich zariadení, ich umiestnení a určení hasiacich zariadení, ktoré sú zdrojmi požiarnej vody a budov, v ktorých sú tieto prevádzkové súbory umiestnené,

označení prevádzkových súborov, určení a umiestnení hasiacich zariadení, ich funkcií a spôsobe aktivácie hasiacich zariadení, zdrojoch požiarnej vody a miestach, kde sa požiarne voda nachádza, označení prevádzkového systému, ktorý zabezpečuje dodávku požiarnej vody, určení a funkciách hasiacich zariadení, ktoré sú zdrojmi požiarnej vody, označení systému, ktorý zabezpečuje dodávku požiarnej vody do vnútorných hydrantov, označení budovy, v ktorej je umiestnená čerpacia stanica požiarnej vody, ktorá je zdrojom vody pre seizmicky neodolný systém, označení stavebného objektu, v ktorom je monitorovací systém odpadovej vody umiestnený, označení zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra pH, označení zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra CHSKc chemická spotreba kyslíka chromanom, označení zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra N-NH₄ - amoniakálny dusík, označenie zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra - síranov, označení zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra - dusičnanov, označení zariadenia, ktoré je súčasťou monitorovacieho systému odpadovej vody a slúži na kontinuálny monitoring chemického parametra - vodivosti, označení zariadenia systému čistenia odpadových vôd a vôd z nádrží nečistého kondenzátu, označení zariadení systémov, ktoré sú zdrojom neutralizovaných regeneračných odpadových vôd, jednej zo zložiek technologických odpadových vôd, označení zariadenia systému, ktorý je zdrojom odpadových regeneračných vôd z čistiacej stanice, jednej zo zložiek podmienene aktívnych odpadových vôd, označení zariadenia systému, ktorý je zdrojom odpadových pracích a regeneračných vôd, jednej zo zložiek podmienene aktívnych odpadových vôd, označení zariadenia v prevádzkovom objekte, ktorý je zdrojom odpadových vôd z práčovne, jednej zo zložiek podmienene aktívnych odpadových vôd, označení zariadení systémov, ktoré sú zdrojom kalov, jednej zo zložiek neaktívnych odpadových vôd, označení zariadenia systému, ktorý je zdrojom zaolejovaných odpadových vôd, jednej zo zložiek odpadových vôd recyklovaných späť do technologického procesu, označení zariadenia, ktoré je zdrojom odpadových vôd z odluhov a odkalov, ktoré sú recyklované späť do technologického procesu, označení zariadenia systému, určeného na čistenie odpadových vôd z odluhov a odkalov, ktoré sú recyklované späť do techno-logického procesu, označení zariadení systému, ktorý je pri jeho preplachu zdrojom jednej zo zložiek technologických odpadových vôd, označení zariadení systémov, ktoré sú zdrojom odpadových vôd z morenia, odmasťovania resp. odkonzervovania zariadení daného systému, jednej zo zložiek technologických odpadových vôd, označení zariadení systému a prevádzkových súborov systému kontroly a riadenia, ktorý je súčasťou procesu nakladania s kvapalnými rádioaktívnymi odpadmi, označení technologického celku, ktorý je súčasťou procesu nakladania s kvapalnými rádioaktívnymi odpadmi a definuje spôsob ovládania, popis automatík a blokáď systému a o označení budov a miestností, v ktorých sa zariadenia nachádzajú, označenie zariadení, technologických celkov, ktoré sú súčasťou procesu nakladania s kvapalnými rádioaktívnymi odpadmi, definuje spôsob ovládania, popis automatík a blokáď systému, zaradení vybraného zariadenia do bezpečnostnej triedy, zaradení vybraného zariadenia do bezpečnostnej triedy (seizmickú odolnosť), označení a popise súboru komponentov systému na zmierňovanie následkov ťažkých havárií (ďalej len ako „TH“), ich funkcionalite, číslach budov a zariadení, detailnejšom popise jednej skupiny komponentov systému na zmierňovanie následkov TH, funkcionalite systému, číslach budov a zariadení, detailnejšom popise fungovania

jednotlivých komponentov systému na zmiernovanie následkov TH v režimoch normálnej prevádzky a počas projektových havárií a ich označenie, zaradení systému na zmiernovanie následkov TH do kategórie seizmickej odolnosti, opise hlavných komponentov systému na zmiernovanie následkov TH, opise hlavných komponentov systému na zmiernovanie následkov TH, väzbu systému na mobilné a externé zdroje chladivá a funkciu systému, opise požiadaviek na prevádzkové parametre systému ako sú objem, teplota, koncentrácia a opise činnosti na udržanie týchto parametrov v požadovaných medziach, informácie o aktivite produktov štiepenia, ktoré budú po vyvezení paliva z jadrového reaktora umiestnené v bazéne skladovania vyhoreného paliva a v medzisklade vyhoreného jadrového paliva.

72. Primárnou úlohou správneho súdu bolo posúdiť, či orgány verejnej správy správne vec právne posúdili, keď rozhodli o čiastočnom nesprístupnení informácií žalobcovi v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. i/ zákona o slobode informácií v nadväznosti na ust. § 3 ods. 16 a ods. 17 atómového zákona.

73. Úlohy žalovaného sú zakotvené v zákone v ust. § 29 ods. 1 a 2 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

74. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám v ust. § 11 ods. 1 písm. i/ stanovuje, že jedným z dôvodov obmedzenia prístupu k informáciám je, ak ide o dokumentáciu, ktorá obsahuje informácie, ktorých zverejnenie by sa mohlo použiť na plánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia alebo objektov osobitnej dôležitosti a ďalších dôležitých objektov podľa osobitných predpisov, pričom odkazuje aj na zákon o mierovom využívaní jadrovej energie, alebo ak ide o informácie, ktoré sa týkajú výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci podľa osobitných predpisov (napr. aj podľa atómového zákona) okrem informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, dohľadu alebo dozoru.

75. Oprávnenie na vylúčenie citlivých informácií je formálno-právne upravené v atómovom zákone, ktorý v ust. § 3 ods. 16 ustanovuje, že za dokumentáciu obsahujúcu aj citlivé informácie sa považuje dokumentácia, ktorej zverejnenie by sa mohlo použiť na naplánovanie alebo vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia, a tým nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť verejnosti a spôsobiť ekologickú alebo ekonomickú škodu. Táto dokumentácia sa sprístupňuje po vylúčení citlivých informácií. Ďalej v ust. § 3 ods. 17 atómového zákona sa uvádza, že dokumentáciou obsahujúcou aj citlivé informácie sa rozumie dokumentácia uvedená v prílohe č. 1 bode A písm. c/ bode B písm. a/, b/, i/, m/, bode C písm. a/, d/, i/ j/, s/, w/ a prílohe č. 2 bode A písm. b/, bode B písm. b/.

76. Aarhuský dohovor, ktorý nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku oznámením Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 43/2006 Z.z. o jeho prijatí, v čl. 2 definuje pojem „informácia o životnom prostredí“, ale len vo všeobecnej rovine a neurčuje, čo je informácia o životnom prostredí v prípade jadrového zariadenia a pod. a teda možno uzavrieť, že jednoznačne nedefinuje niektoré pojmy a činnosti týkajúce sa jadrových zariadení a teda neposkytuje právne záväzný a vynútiteľný rámec, na rozdiel od smernice EP a Rady 2003/4/ES. Z čl. 4 ods. 4 uvedeného dohovoru vyplýva, že žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo dôvernosť v konaní orgánu verejnej moci, ak je táto dôvernosť upravená vnútroštátnym

právom, medzinárodné vzťahy, obranu štátu alebo bezpečnosť verejnosti a dôvernosť obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom, s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, správny súd zároveň poukazuje na Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 06.09.2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva a na implementačného sprievodcu k Aarhuskému dohovoru (The Aarhus Convention An Implementation Guide, United Nations, 2000), v ktorom sa k čl. 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru uvádza: „*Záujmy upravené v článku 4 ods. 4 sú výnimky zo všeobecného pravidla, že informácie musia byť na požiadanie poskytnuté verejnosti. Strany nie sú povinné začleniť tieto výnimky do ich implementácie dohovoru. O výnimkách, ktoré zmluvné strany prijímajú, môžu pre orgány verejnej moci stanoviť kritéria ako tieto výnimky uplatniť pri výkone ich právomocí alebo môžu určité informácie kategoricky vylúčiť z ich sprístupňovania*“.

77. K námietke žalobcu, že žalovaný postupoval v rozpore s povinnosťami, ktoré mu vyplývajú z Aarhuského dohovoru, a zo smernice smernice EP a Rady 2003/4/ES, a že kategórie smernice Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016, sú veľmi široko formulované, *správny súd uvádza*, že žalovaný pri právnom posúdení veci konal v rámci práv a povinností ustanovených mu právnymi predpismi Slovenskej republiky a to v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 26), so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám (§ 11 ods. 1 písm. i/, s atómovým zákonom (§ 3 ods. 16 a ods. 17) ako aj s právom EÚ - Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES (čl. 4 ods. 2) a Aarhuským dohovorem (čl. 4 ods. 4).

Predmetom práva na informácie môžu byť všetky informácie okrem informácií podliehajúcich obmedzeniu v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky: „*Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd.*“ Právo na informácie teda možno obmedziť, ak tak ustanoví zákon. Právna teória judikatúra požaduje pre aplikáciu tohto ústavného obmedzenia splnenie určitých podmienok (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PI. ÚS 15/1998 zo dňa 11.03.1999), v ktorom sa uvádza: „*Obmedzenie práva na informácie v súlade s ústavou je dovolené len vtedy, ak sa splní formálna podmienka zákona a dve kumulatívne materiálne podmienky. Ústava za nijakých okolností nedovoľuje upustiť od splnenia všetkých troch podmienok obmedzenia slobody prejavu a práva na informácie. Formálna podmienka znamená, že obmedzenie prijme Národná rada SR v právnom predpise so silou zákona. Terminom „zákon“ sa neoznačuje jeden všeobecne záväzný predpis so silou zákona, ale neurčitý počet všeobecne záväzných právnych predpisov s definovaným stupňom právnej sily. V danom prípade ide o § 3 ods. 16 Atómového zákona. Že zakotvenie takejto možnosti je veľmi dôležité, naznačuje skutočnosť, že vo všetkých troch základných predpisoch, a to či už na úrovni vnútroštátnej (Ústava SR), medzinárodnej (Aarhuský dohovor), ale i na úrovni Európskej únie (Smernica 2003/4/ES), ktoré upravujú základné právo osôb na informácie, je zároveň zakotvená i možnosť obmedzenia tohto práva.*“ Ďalej Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom náleze uvádza: „*Prvou materiálnou podmienkou je požiadavka, aby obmedzenie slúžilo na ochranu práv a slobôd alebo sa ním musí chrániť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo mravnosť. Na splnenie prvej materiálnej podmienky stačí preukázanie existencie jedného z*

citovaných záujmov. Druhou materiálnou podmienkou je podmienka nevyhnutnosti prijatia obmedzenia.“ Uvedený názor podporuje judikatúra Súdneho dvora EÚ, kedy je umožnené v špecifických prípadoch obmedziť právo verejnosti na prístup k citlivým informáciám v záujme ochrany verejnej bezpečnosti s cieľom zabráneniu spôsobeniu prípadnej ekologickej či ekonomickej škody.

Citlivá informácia je zadefinovaná v zákone č. 350/2011 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v ust. § 3 ods. 14 nasledovne: „*Za dokumentáciu obsahujúcu citlivé informácie sa považuje dokumentácia, ktorej zverejnenie by sa mohlo použiť na naplánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia a tým nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť verejnosti a spôsobiť ekologickú alebo ekonomickú škodu. Táto dokumentácia sa nezverejňuje podľa osobitného predpisu.“*

Správny súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že informácie o identifikácii a označení zariadení a stavieb, číslach miestností a popise lokality, kde sa nachádzajú, opise, parametroch a označení zariadení a technológií, zdrojoch a mieste ich uloženia, číslach a opise technologických celkov, kategórii seizmickej odolnosti, funkcionalite, parametroch a komponentoch systému a jeho zálohovanie, nie sú informáciami o životnom prostredí podľa čl. 2 ods. 3 Aarhuského dohovoru, nesúvisia s emisiami do životného prostredia, nakoľko sa jedná o informácie prevádzkového charakteru zariadenia/stavby a teda nie sú podstatnými pre hodnotenie vplyvu jadrového zariadenia na životné prostredie, čiže sa nejedná o informácie o životnom prostredí.

V nadväznosti na vyššie uvedené, správny súd zhrnul, že pri sprístupňovaní dokumentácie obsahujúcej citlivé informácie je potrebné prihliadať na nadradené záujmy, ktorými sú typicky bezpečnostné záujmy v rozsahu, v akom sú vymedzené atómovým zákonom a príslušnými medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, a to najmä v kontexte čl. 4 ods. 4 Aarhuského dohovoru a čl. 4 smernice EP a Rady 2003/4/ES. Uvedený prístup je v súlade s princípmi obsiahnutými v čl. 8 ods. 2 smernice 2009/71/Euratom v znení smernice 2014/87/Euratom, ktorý umožňuje vylúčiť prístup verejnosti k niektorým informáciám za predpokladu reštriktívneho výkladu takéhoto ustanovenia.

Správny súd dospel k záveru, že žalovaný ako dozorný orgán nad jadrovou bezpečnosťou jadrových zariadení a ktorý má svoju pôsobnosť rámcovo uvedenú v ust. § 29 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a podrobne v atómovom zákone (č. 541/2004 Z.z.), postupoval v súlade s Aarhuským dohovorom z ktorého (čl. 4 ods. 4 písm. b/), ako aj zo smernicou EP a Rady 2003/4/ES (čl. 4 ods. 2), z ktorých vyplýva, že v určitých prípadoch sú štáty legitimované obmedziť právo oprávnených subjektov na informácie a to v záujme zaistenia fyzickej bezpečnosti jadrovej elektrárne a tým aj zaistenia ochrany zdravia zamestnancov a verejnosti, ako aj ochrany pracovného a životného prostredia, čo prevažuje nad záujmom žiadateľa získať predmetnú informáciu.

Pri posúdení prístupnosti informácií povinnou osobou nie je možné zákon o slobodnom prístupe k informáciám aplikovať ako izolovaný právny predpis, ale je potrebné aj

vyhodnotiť, či sa sprístupnením informácie neohrozí iný záujem štátu. Legitímny dôvod obmedzenia prístupu k informáciám je ochrana dôležitých záujmov štátu, a preto povinné osoby pri sprístupňovaní informácií musia zvážiť dôvod neposkytnutia informácie, ktorý spočíva v záujme štátu na tom, aby poskytnuté informácie neohrozili verejnú bezpečnosť. Tento princíp je v zákone o slobodnom prístupe k informáciám zakotvený v ust. § 12 prvá veta zákona nasledovne: „*Všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie... po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon.*“

V danom prípade so zreteľom na uvedené skutočnosti a právny rámec, správny súd zastáva názor, že existoval legitímny záujem na čiastočné odopretie žalovanému poskytnutia požadovaných informácií, ktoré žalovaný označil za „citlivé“ a z tohto dôvodu ich nesprístupnil.

Preto správny súd považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

78. K námietke žalobcu, že žalovaný sa snažil vyvolať zdanie, že individuálne posúdil každú požadovanú informáciu a napriek rozsiahlosti druhostupňového rozhodnutia (122 strán), toto posúdenie bolo paušálne a nedostatočne zohľadnilo verejný záujem na sprístupnení informácií a ktoré súvisia s emisiami do životného prostredia, *správny súd uvádza*, že z napadnutého rozhodnutia možno konštatovať, že žalovaný ku každej jednotlivéj informácii, ktorú nesprístupnil, uviedol možný spôsob jej zneužitia, negatívny dôsledok jej zneužitia a súvisiace riziko. Možno preto prijať záver, že žalovaný svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil a podrobne uviedol dôvody ku každej informácii, ktorá nebola sprístupnená v celosti.

Preto správny súd považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

79. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, správny súd poukazuje zároveň na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 236/06, a v ktorom sa uvádza: „*Ústavná povinnosť orgánov verejnej moci poskytovať informácie o svojej činnosti môže byť obmedzená len zákonom, ak ide o opatrenie v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.*“ *Povinnosť aplikovať test proporcionality sa vzťahuje ako na zákonodarnú činnosť (formulovanie ustanovení právnych predpisov), tak aj na výklad a aplikáciu právnych predpisov (napr. na rozhodovanie o sprístupnení alebo nesprístupnení informácií.*“ Test proporcionality je potrebné aplikovať práve aj v prípadoch, keď orgány verejnej správy a súdy vydávajú rozhodnutie na základe zákonnej normy poskytujúcej príslušnému orgánu verejnej moci istú voľnosť pri rozhodovaní. Takáto zákonná norma kolíziu základných práv alebo ústavných hodnôt sama jednoznačne nerieši. Zveruje riešenie kolízie príslušnému orgánu verejnej moci.

80. V judikatúre slovenských súdov sa vyvinula právna koncepcia implicitného obmedzenia prístupu k informáciám, ktorú formulovali súdy vo svojich rozhodnutiach. Napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 96/2010 zo dňa 09.03.2010, v ktorom je uvedené: „*Vo všeobecnej rovine preto ústavný súd uzatvára, že pre obmedzenie základného práva na prístup k informáciám nie sú relevantné len ustanovenia § 8 až § 11 zákona o slobode informácií explicitne vymedzujúce obmedzenia v prístupe k informáciám, ale aj ustanovenia iných zákonných právnych predpisov chrániace práva a slobody iných,*

bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie a mravnosť. Ústavný súd sa tak stotožňuje s názorom sťažovateľa, že zákon o slobode informácií je výrazom zásady „čo nie je tajné, je verejné“, avšak rozsah toho, čo je „tajné“, nemusí nevyhnutne vyplývať len zo zákona o slobode informácií.“

81. Uvedenú právnu koncepciu možno nájsť aj v ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu napr. sp.zn. 5SŽi/4/2009 zo dňa 21.04.2010: „Riešiac tiež otázku, či podľa zákona o slobode informácií okrem povinného zverejňovania informácií (§ 5 zákona č. 211/2000 Z. z.) možno ich nezverejňovanie zúžiť len na podmienky obmedzenia k ich prístupu podľa § 8 až 13 zákona č. 211/2000 Z.z., Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že aj extenzívny výklad zákona o slobode informácií má svoje medze a neznamená, že povinné osoby musia zverejňovať úplne všetko. Široko vykladané právo na prístup k informáciám, ako ho prezentuje žalobca, by znamenalo, že akákoľvek tretia osoba, by mala mať právo domáhať sa vydania dokumentov aj z neverejných rokovaní, teda napr. aj z rokovania pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky (§ 4 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov) či neverejných porád senátu súdu a pod. Takýto rozširujúci výklad nezohľadňuje v systematike právneho poriadku charakter neverejnosti zasadnutí vlády s ohľadom na jej činnosť.“

82. Obmedzenie prístupu k informáciám sa nevzťahuje iba na explicitné prípady zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ale aj na zákazy z iných právnych predpisov verejného práva, potvrdzuje súdnu prax, ktorá je v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu označená ako implicitné obmedzenie prístupu k informáciám, vyplývajúce z iných právnych predpisov. Práve tieto obmedzenia prístupu k informáciám môžu byť spochybňované žalobami nielen laickou verejnosťou, ale aj odbornou verejnosťou, ktorej právne vedomie vychádza z princípov právneho normativizmu a právneho pozitivizmu. Je však úlohou vrcholných súdnych inšancií zabezpečiť vnútornú logiku právneho systému tzv. dilatálnymi rozhodnutiami. Právna dilatácia je pojem prevzatý z mechaniky a analogicky aplikovaný na právny poriadok, „...Aby fyzikálne a mechanické danosti konkrétneho materiálu alebo konštrukcie s ohľadom na podmienky expozície a zaťaženia nespôsobili neželaný stav. Ich návrhu by sa mala venovať náležitá pozornosť, pretože zväčša predstavujú alebo vytvárajú slabé miesto konštrukcie“. Právny pozitivizmus a normativizmus svojimi rigidnými prvkami, ktoré samy o sebe sú pevné, spôsobuje, že vo vzájomnej interakcii vytvárajú slabé miesta právneho poriadku. ....Ústavný súd potvrdil, že medze práva na informácie sú určené aj princípom dobrej verejnej správy. Implicitné obmedzenie prístupu k informáciám môže vyplývať i zo zachovania princípu dobrej verejnej správy. (Rumana, I., Šingliarová, I.: Judikatúra vo veciach slobodného prístupu k informáciám, prvé vydanie, Bratislava, Wolters Kluwer, 2014, s. 34).

83. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám je založený na princípe generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, čo znamená, že povinné osoby sprístupňujú všetky informácie, okrem tých, u ktorých to zákon zakazuje. Zákaz však nemusí byť explicitne stanovený priamo zákonom o slobodnom prístupe k informáciám, ale môže vyplývať i z iných právnych predpisov verejného práva. V tomto prípade vláda, ktorá pripravuje návrhy zákonov, bola konfrontovaná s tým, že „žiadateľ“ o informáciu iba chcel, aby vláda doslovne dodržala text zákona.“ Ide teda o ten prístup, ktorý mnohokrát aplikujú pracovníci orgánov štátnej správy voči účastníkom konania. Postup striktnou spôsobom a v rozsahu zákona. Takýto

izolovaný prístup k výkladu a aplikácii zákona nie je možný, pretože zákony pôsobia v systéme právneho poriadku, kde sa navzájom obmedzujú a dopĺňajú. Úlohou správneho súdnictva je preskúmavanie zákonnosti, t.j. aplikácie a výkladu v systéme právneho poriadku. Z tohto dôvodu bola súdmi deklarovaná koncepcia implicitného obmedzenia prístupu k informáciám, ktoré obmedzenie vyplýva aj z iných právnych predpisov, o ktorom žiadateľ poznajúci iba text zákona o slobodnom prístupe k informáciám nemusí vedieť. Orgány štátnej správy a správne súdy však tieto implicitné zákazy musia poznať. Pretože od nich sa už vyžaduje právne myslenie v systéme práva. Keď je určité konanie neverejné, je odporujúce elementárnej logike, aby údaje z tohto konania mohli byť sprístupňované cez zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Pri takomto výklade by porada a hlasovanie senátu v súdnych veciach boli verejne prístupné, keďže zákon o slobodnom prístupe k informáciám to výslovne nezakazuje. (Rumana, I., Šingliarová, I.: Judikatúra vo veciach slobodného prístupu k informáciám, prvé vydanie, Bratislava, Wolters Kluwer, 2014, s. 60).

84. „Zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických osôb alebo právnických osôb. Všetky orgány verejnej moci sú preto povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv a slobôd...“ (napr. II. ÚS 148/06, III. ÚS 348/06, IV. ÚS 209/07, podobne aj I. ÚS 252/07).

85. Na základe uvedeného, správny súd zamietol správnu žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú, nakoľko v predmetnej dokumentácii sa nachádzajú citlivé informácie podľa ust. § 3 ods. 16 a ods. 17 atómového zákona a ich zverejnenie by sa mohlo použiť na naplánovanie a vykonanie činností s cieľom spôsobiť narušenie alebo zničenie jadrového zariadenia, a tým nepriaznivo ovplyvniť bezpečnosť verejnosti a spôsobiť ekologickú alebo ekonomickú škodu. V danom prípade, bolo preto nevyhnutné upraviť dokumentáciu pred jej zverejnením takým spôsobom, aby neboli tieto údaje prístupné. Žalovaný zároveň postupoval podľa platnej smernice smernice Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky č. 4460/2016, ktorá bola posúdená a vyhodnotená aj Komisiou amerického jadrového dozoru US Nuclear Regulatory Commission (US NRC) ako veľmi podrobná a poskytujúca dobrý rámec na vyhodnotenie potenciálnej citlivosti rôzneho typu informácií. Správny súd konštatuje, že žalobcovi boli poskytnuté informácie čiastočne a to riadne a včas, vo forme, akú si zvolil a v rozsahu, aký ustanovujú právne predpisy Slovenskej republiky žalovanému, t.j. vnútorné predpisy ako aj legislatíva EÚ a medzinárodné právne predpisy záväzného aj odporúčacieho charakteru.

86. Možno zhrnúť, že nesprístupnenie požadovanej informácie v rozsahu ako požadoval žalobca bolo žalovaným dostatočne odôvodnené a žalovaný postupoval pri posudzovaní jeho žiadosti v súlade s povinnosťami vyplývajúcimi z Aarhuského dohovoru ako aj smernice EP a Rady 2003/4/ES.

87. Správny súd má za to, že prvostupňové rozhodnutie ako aj druhostupňové rozhodnutie boli vykonané v súlade so všetkými vnútroštátnymi právnymi predpismi, právnymi predpismi EÚ a inými medzinárodnými predpismi. Žalovaný posúdil jednotlivé časti namietanej žiadosti, uviedol jasne, ktoré skutočnosti boli podkladom na jeho rozhodnutie, akými úvahami

bol pri rozhodnutí vedený, ako testoval proporcionalitu medzi záujmom verejnosti na sprístupnení informácií a ochranou bezpečnosti verejnosti a uviedol akými právnymi predpismi sa pri svojom rozhodnutí riadil a ako vyhovel námietkam žalobcu. Toto vysvetlenie správny súd považoval za dostatočné s tým, že záujem žalobcu na sprístupnení informácií nebol daný.

88. Správny súd dospel k záveru, že orgány verejnej správy s náležitou zodpovednosťou interpretovali a aplikovali príslušné zákony za súčasného dodržiavania základných práv a slobôd a vec správne právne posúdil. Preto má za to, že napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo vydané v súlade so zákonom a preto niet dôvodu na jeho zrušenie.

89. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach už opakovane vyslovil názor, že každé odôvodnenie rozhodnutia orgánu verejnej správy musí obsahovať logickú, právnu a presvedčivú argumentáciu, a to v dostatočnom rozsahu, tzn. že priemerný adresát musí mať možnosť z predloženého odôvodnenia pochopiť správnosť právnych noriem aplikovaných na skutkový stav a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k záveru obsiahnutom vo výrokovej časti (*vid' rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 10Sžo/3/2012*).

90. Žalovaný v rozhodnutí nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé konanie (*m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05, I ÚS 141/09-12*). Na ústavnosť odôvodnenia nie je potrebné, aby sa v ňom uvádzali odpovede na všetky, a to aj nepodstatné a pre vec bezvýznamné okolnosti alebo návrhy účastníka konania, aj keď účastník konania ich vníma ako relevantné (*vid' uznesenie ÚS SR č. k. IV. ÚS 150/03-41 zo dňa 27.08.2003*).

91. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie je vecne správne, a preto súd žalobu ako nedôvodnú v súlade s ust. § 190 SSP zamietol.

92. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ust. § 168 v spojení s ust. § 175 ods. 1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, ide o orgán štátnej správy, a preto mu správny súd náhradu trov konania nepriznal.

93. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností,

aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave, dňa 16. februára 2023

JUDr. [REDACTED]
predsedníčka senátu

JUDr. [REDACTED]
členka senátu

JUDr. [REDACTED]
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

[REDACTED]

Krajský súd v Bratislave

Osvedčovacia doložka

o vyhotovení elektronického rovnopisu rozhodnutia súdu,
ktorého prvopis bol vydaný v listinnej podobe

Ravnopis rozhodnutia pripojený k tejto osvedčovacej doložke
bol vyhotovený z prvopisu rozhodnutia uloženého v súdnom spise
a s týmto rozhodnutím doslovne súhlasí

Prvopis rozhodnutia:

Rozsudok

Súd: Krajský súd v Bratislave

Dátum vydania rozhodnutia: 16.2.2023

Spisová značka/číslo konania: 1S/305/2017

IČS: 1017202100

ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1017202100.2

Prvopis podpísal, funkcia:

JUDr. [REDACTED], predsedníčka senátu

JUDr. [REDACTED], členka senátu

JUDr. [REDACTED], členka senátu

Dátum vytvorenia doložky: 9.3.2023

Vytvoril: [REDACTED]

*Osvedčovacia doložka podľa § 63a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky
č. 543/2005 Z .z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy,
Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov.*